

Don't worry, be happy!

Napsal uživatel Marek Kamínek
Středa, 25 Květen 2011 22:10

Léto se blíží, s ním i neodmyslitelné festivaly, ale pro milovníky zhudebněného slova existuje nejedno místo, kde můžeme své ucho nakrmit po celý rok. Jedním z takových míst je i brněnská hudební kavárna Café Práh, do které 21. května 2011 přijel zahrát a zazpívat **Jan Řepka**...

Honzova cesta do Brna nevedla pro člověka žijícího v Praze přímo po D1, jak by se mohlo očekávat, ale byla mnohem víc dobrodružnější. Na svém kole projel na trase Praha - Brno přes Hradec Králové, polské město Vratislav, Krakov, slovenský Prešov, Liptovský Hrádok, odkud si to namířil do Rožnova pod Radhoštěm, Zlína a nakonec i do Café Práh v Brně. Jeho pouť zde ovšem nekončí a pokud by mu chtěl někdo z vás zamávat, případně ho na této cestě doprovodit a nejlépe si ho i poslechnout, můžete tak učinit mezi Brnem, Osovou Bítýškou, Čáslaví a Prahou, kam dorazí ve středu 25. května.

Sobotní večer v Café Práh nepatřil jen Honzovi, ale také **Ladě Šimíčkové**, kterou na elektrické piáno, kytaru a akordeon doprovázel

Ivo Cicvárek

. Jejich nádherně poeticky tiché vystoupení narušil jen déšť, ale i ten dodal atmosféře na dramatickosti. Kapky deště začaly dopadat na chodník před kavárnou právě ve chvíli, kdy Lada zpívala píseň

Oděsa

, tedy píseň o písečné bouři, která k nám před pár lety donesla s oním deštěm i samotný prach, vyvolávající nejen v Ladě vzpomínky na minulost... Já, v tento kouzelný okamžik, sedící v

Don't worry, be happy!

Napsal uživatel Marek Kamínek
Středa, 25 Květen 2011 22:10

nejzazším koutě kavárny, získal nezapomenutelný pohled na návštěvníky, kteří za tónů této písně upřeně koukali skrz okno na střechu protějšního domu. Trvalo dlouhou chvíli, než ze svého zamyšlení procitli...

Do reality nás dostala až přestávka před vystoupením Honzy Řepky, během které jsem se přemístil ke stolku před pódiem. Sedám si a opět nevnímám okolí, jen poslouchám puštěné rádio. Ve chvíli, kdy se ozvaly zvuky kytary, mi hlavou prolítla otázka, čí píseň to v tom rádiu asi hraje... Nebyl to nikdo jiný, než Jan Řepka, postávající za našimi zády. Bez jakéhokoliv předchozího upozornění začal hrát a pomalu se přesouvat na pódium, odkud na nás hrnul jednu píseň za druhou. A že mu to šlo! Rychle plynoucí večer narušila jen prasklá struna, kterou Honza na dokončení písně stejně nepotřeboval, a že na kytaru skutečně umí hrát, předvedl i po uzavření kavárny, kdy u jednoho stolu zůstalo pár přátel, včetně hlasu Markéty Tulisové (LEPORELO), doprovázeného kytarou Honzy Řepky... A jaké bylo motto onoho soukromého večírku? No přece "*Don't worry, be happy!*"

Don't worry, be happy!

Napsal uživatel Marek Kamínek
Středa, 25 Květen 2011 22:10

Don't worry, be happy!

Napsal uživatel Marek Kamínek
Středa, 25 Květen 2011 22:10

